

SVERIGE: 2005-08-09 [sida A10]

Ekonomer ratar Perssons förslag. "Allt handlar om staten, inget om den privata sektorn."

GUNNAR JONSSON TT

Fel blandning av åtgärder, tycker ekonomiprofessor Lars **Calmfors** om statsminister Göran Perssons löften om jobben.

Han och andra ekonomer efterlyser i stället en ökad flexibilitet på arbetsmarknaden och ett större intresse för den privata sektorn.

Göran Persson var inte särskilt konkret i söndagens sommartal i Björkvik om vad regeringen tänker göra åt arbetslösheten.

Men statliga myndigheter ska i alla fall plocka in nya akademiker snabbare, och långtidsarbetslösa kan få hjälpa äldre med enklare sysslor som att hänga upp gardiner. En antydning om beredskap att spräcka utgiftstaket i statsbudgeten hördes dessutom.

- Det finns en allmän uppluckring av budgetdisciplinen över hela Europa och det ser ut som om Sverige hakar på, säger Lars **Calmfors**, professor vid Stockholms universitet och internationellt känd arbetsmarknadsexpert.

- Inför valet satsar regeringen på ökade offentliga utgifter för att få ned arbetslösheten. Jag tror att det är fel väg, att vi får en felaktig mix mellan finanspolitik och penningpolitik. Behövs det mer stimulansåtgärder borde det i första hand vara sänkta räntor.

Lars **Calmfors** varnar för de påfrestningar en åldrande befolkning innebär på sikt. När de offentliga utgifterna släpps i väg brukar det vara svårt att backa.

Calmfors ser också en annan obalans i Göran Perssons förslag: allt handlar om staten, inget om den privata sektorn.

Bättre vore enligt **Calmfors** att göra arbetsmarknaden mer anpassad till dagens villkor. Det skulle ge relativt sett lägre löner för lågutbildad arbetskraft, som i sin tur kan kompenseras med skattesänkningar.

- Det är synd att det finns denna enorma ideologiska blockering i Sverige. I andra länder har även socialdemokratiska regeringar accepterat ett bredare spektrum av åtgärder, säger Lars **Calmfors**.

Klas Eklund, chefsekonom på SEB, tror att Göran Perssons vink om utgiftstaket var mer symbolik än allvar. Över huvud taget ser han Perssons tal som ett valårsprogram och inte en långsiktig strategi.

Både ekonomer och politiker blev överraskade över att det senaste årets stabila tillväxt inte gav fler jobb, och nu måste något

göras.

- Regeringen letar febrilt efter metoder att pressa upp sysselsättningen. Men den här typen av åtgärder är mindre verkningsfulla och i hög grad politiskt motiverade, säger Klas Eklund.

Att beräkna nettoeffekter på sysselsättningen ser Klas Eklund som omöjligt. Ingen vet vilka Perssons "uppgifter som annars inte blir gjorda" är eller om kommunerna kan stoppa de färska statliga pengarna i andra svarta budgethål.

- Pengarna kan öronmärkas, men då krävs det en kontrollapparat för det. Är det vad akademikerna ska anställas för, att kontrollera att de äldre får gardinerna hängda på ett annat sätt än det annars skulle ha gjorts? säger Klas Eklund.

Hans eget alternativ innehåller bland annat lägre kostnader för att anställa, lägre trösklar för dem som ska in på arbetsmarknaden och på sikt ett bättre utbildningssystem.

Gunnar Wetterberg, samhällspolitisk chef på akademikerförbundet Saco, har tidigare skissat ett förslag för 100 000 samhällsarbeten.

Hans idé var dock att använda människor med sjukpenning eller a-kassa till att få jobb utförda i kommunerna och därmed hjälpa dem in på arbetsmarknaden. Belastningen i ersättningssystemen skulle minska och kommunerna få högre skatteintäkter att spendera på personalökningar.

- Nu hoppar Persson över de här leden och säger permanenta jobb till avtalsenliga löner, säger Gunnar Wetterberg. Dels tror jag då att omfattningen blir mindre. Dels är risken att man drar undan arbetskraft som skulle behövas i den privata sektorn.

- Hade Persson velat ha mer balans i förslaget borde han till exempel ha gått in på en uppmjukning av 3:12-reglerna för småföretagare. Att bjuda småföretagarna på bättre utdelningsvillkor för att de ska anställa mer folk tror jag är ett av de billigare sätten att stimulera den privata sektorn.

Gunnar Jonsson

gunnar.jonsson@dn.se 08-738 11 13

Utgiftstaket

Utgiftstaket är den maximala nivån för de statliga utgifterna. Nivån beslutas av riksdagen på förslag av regeringen. Utgiftstaket infördes 1997 som ett sätt att komma till rätta med problemen att hålla statens kostnader i schack.

Under utgiftstaket ingår alla anslag på statsbudgeten utom räntor på statsskulden.

Utgiftstaket beslutas varje år i samband med höstbudgeten av riksdagen. I fjol höstas beslutades att utgiftstaken för 2005 uppgår till 870 miljarder kronor och för 2006 till 907 miljarder. Regeringen angav också ett preliminärt utgiftstak för 2007 på 943 miljarder.

I höst ska riksdagen fatta beslut om utgiftstaken för 2007 och 2008.

Riksdagens beslut är inte juridiskt bindande, och utgiftstaket kan därför spräckas genom riksdagsbeslut. Men det är ett politiskt åtagande som regeringen och riksdagen strävat efter att hålla.

TT

Ams: 385 255 arbetslösa (+4 044)

I slutet av förra veckan var 284 190 personer öppet arbetslösa. Jämfört med motsvarande vecka förra året är 7 270 fler arbetslösa.

101 065 personer var sysselsatta i arbetsmarknadspolitiska åtgärder. Jämfört med motsvarande vecka förra året är 11 137 fler sysselsatta med åtgärder.

Sammanlagt var alltså 385 255 personer öppet arbetslösa eller i åtgärder. Det innebär en ökning med 18 407 jämfört med förra året.

Under förra veckan anmäldes 5 527 nya platser till arbetsförmedlingar.TT

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.